

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av överenskommelsen mellan Finland och Estland om gemensamt genomförd reduktion av utsläpp av växthusgaser och med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att Riksdagen godkänner den i Tallinn i december 2002 ingångna överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Republiken Estlands regering om gemensamt genomförd reduktion av växthusgaser.

Avsikten med överenskommelsen är, att genom gemensamt utförda projekt minska utsläppen av växthusgaser och att i enlighet med Förenta Nationernas ramkonvention om klimatförändringar och dess Kyotoprotokoll

avtalsparterna emellan överlåta och förvärva utsläppsminskningar och tilldelade utsläppsmängdenheter. I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen. Lagen är avsedd att träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom republikens presidents förordning samtidigt som överenskommelsen träder i kraft.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Inledning.....	3
2. Nuläge och bedömning av nuläget.....	3
3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	4
4. Propositionens verkningar	4
5. Beredningen av ärendet	5
DETALJMOTIVERING.....	6
1. Överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Republiken Estlands regering om gemensamt genomförd reducering av utsläpp av växthusgaser	6
2. Motivering av lagförslaget.....	8
3. Ikraftträdande	8
4. Behovet av riksdagens godkännande och behandlingsordning.....	8
LAGFÖRSLAG	12
om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Estland om gemensamt genomförd reducering av utsläpp av växthusgaser.....	12
ÖVERENSKOMMELSENS TEXT.....	13

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Förenta Nationernas ramkonvention om klimatförändringar (FördrS 61/1994), nedan klimatkonventionen, trädde internationellt i kraft år 1994. Det till Förenta Nationernas ramkonvention om klimatförändringar anslutna Kyotoprotokollet, nedan Kyotoprotokollet, godkändes i december 1997. Protokollet har inte ännu trätt i kraft internationellt. Kyotoprotokollet möjliggör verkställande av protokollets förpliktelser med hjälp av de så kallade Kyoto-mekanismerna. Dessa mekanismer är gemensamt genomförande av projekt (Joint Implementation, JI), mekanismen för ren utveckling (Clean Development Mechanism, CDM) och utsläppshandel (Emission Trading, ET).

Överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Republiken Estlands regering om gemensamt genomförd reducering av utsläpp av växthusgaser hänför sig till uppfyllandet av åliggandena enligt Kyotoprotokollet. Överenskommelsens målsättning är att minska växthusgasutsläppen på ett kostnadseffektivt sätt och att idka handel med utsläppsenheter. Överenskommelsen är till sin natur ett ramavtal, enligt vilket regeringarna utser bemyndigade myndigheter att genomföra projektsamarbete. Överenskommelsen fastställer förfarandet för verifiering och registrering av överlåtelsen av utsläppsminskningar. Den ger ramar för förverkligandet av enskilda projekt. Enligt överenskommelsen kunde Finland räkna sig till godo de utsläppsreduceringar av koldioxid som uppnås genom i Estland finansierade gemensamt genomförda projekt.

Finland och Estland har två gemensamt genomförda projekt på gång, de så kallade Kadrina- och Tamsaluprojekten. Dessutom har nya projektavtal beretts för gemensamma projekt gällande Pakri vindpark och Paide bioenergi och dessa skall undertecknas så snart som möjligt.

2. Nuläge och bedömning av nuläget

Den utvärdering som den mellanstatliga klimatpanelen (IPCC) publicerade år 1990 om utsläpp av växthusgaser och klimatförändringar som är framkallade av mänskliga åtgärder ledde till att Förenta Nationernas (FN) generalförsamling år 1990 beslöt tillsätta en mellanstatlig kommission för att bereda en ramkonvention om klimatförändringar. Klimatkonventionen antogs år 1992 och trädde internationellt i kraft den 21 mars år 1994. För Finlands del trädde klimatkonventionen i kraft den 1 augusti 1994. Genom klimatkonventionen vill man stabilisera koncentrationen av växthusgaser i atmosfären till en nivå där mänskliga åtgärder inte förorsakar allvarliga störningar i klimatsystemet.

Vid klimatkonventionens första partskonferens år 1995 beslöt man påbörja en förhandlingsprocess med avsikt att bland annat uppställa kvantifierade begränsnings- och minskningsmål för industriländernas utsläpp och sänkor och fastslå en tidtabell för detta. Förhandlingarna slutfördes och klimatkonventionens parter godkände Kyotoprotokollet år 1997. Finland undertecknade protokollet år 1998 och godkände det år 2002. I Kyotoprotokollet fastställs för industriländerna både i fråga om kvantitet och tidtabell exakta utsläppsreduceringsförpliktelser för sex växthusgaser eller -gasgrupper. För att Kyotoprotokollet skall träda i kraft krävs att minst 55 konventionsparter ratificerat det och att det totala antalet av ratificerade stater svarar för över 55 procent av industriländernas sammanlagda koldioxidutsläpp år 1990. Vid tidpunkten för regeringens proposition hade 111 stater ratificerat protokollet och de svarade för sammanlagt 44,2 procent av industriländernas sammanlagda koldioxidutsläpp år 1990.

Artikel 6 i Kyotoprotokollet innehåller bestämmelser om gemensamt genomförande av

projekt för reducering av utsläpp. Enligt artikeln kan en industrialiserad stat (Bilaga I eller Annex I -stat) som är konventionspart överlåta till annan konventionspart eller av annan konventionspart förvärva utsläppsminskningenheter för att uppfylla sitt utsläppsminskningensåtagande. Dessa enheter baserar sig på projekt, vilkas avsikt är att minska växthusgasutsläpp eller främja upptag av växthusgaser i kolsänkor från varje sektor av ekonomin. Reduktionen och upptagen skall vara antropogena.

Förutom Europeiska gemenskapen (EG) är även alla medlemsstater i Europeiska Unionen parter i klimatkonventionen och Kyoto-protokollet. EG har förbundit sig att gemensamt som samfund uppfylla ett åtagande på 8 procents reduktion. Detta har inneburit, att man också inlett beredningen av praktiska åtgärder för reduktionen i form av nationella strategier och politiska föranstaltningar för gemenskapen gemensamt och inbördes för enhetligt. Vissa åtgärder kan beredas och verkställas nationellt, men många kräver endera direkt eller indirekt EG-lagstiftning och bör därför beslutas om på gemenskapsnivå.

Finlands regering har förbundit sig att verkställa utsläppsminskingsförpliktelserna enligt Kyoto-protokollet och gemenskapens interna bördefördelning. Den nationella klimatstrategin innehåller de riktlinjer, målsättningar och åtgärder, som enligt regeringen är nödiga för att uppfylla vårt nationella utsläppsminskningensåtagande. Vid den sjunde partskonferensen i Marrakech i november 2001 färdigställdes rekommendationerna för verkställighetsregler som gäller Kyotomekanismer, sänkor, övervakning av efterlevnad, rapportering och uppföljning. I protokollets rekommendationer till verkställighetsregler konstateras att konventionsstaterna till betydande del skall uppfylla åtagandena med nationella åtgärder. De nationella åtgärderna kan dock kompletteras genom att tillämpa flexibilitetsmekanismer, vilka kommer att få en växande roll vid verkställandet av Kyoto-protokollet.

Gemensamt genomförande och mekanismen för ren utveckling utgör ett nytt slags internationellt projektsamarbete på bilateral nivå. Med hjälp av dessa mekanismer förverkligas projekt som minskar utsläppen i

stater på väg till marknadsekonomi och i u-länder. Möjligheten att förverkliga sådana projekt har i Finland utretts i olika kommittéer och arbetsgrupper. Finland har påbörjat försök med projektmekanismer i närområdena och i u-länderna.

3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Propositionens mål är att få riksdagens godkännande för överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Republiken Estlands regering om gemensamt genomförd reducering av utsläpp av växthusgaser. Propositionen innehåller också ett förslag till blankettlag, med vilken de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft.

4. Propositionens verkningar

Överenskommelsen skapar ramar för senare projektverksamhet. Överenskommelsen har inga direkta ekonomiska verkningar eller verkningar i fråga om organisation och personal. Finland har igång ett försöksprogram för gemensamt genomförande, CDM/JI-försöksprogrammet, där man försöker få erfarenhet av möjligheterna att starta CDM- och JI-program och därvid förvärva utsläppsminskningar. För försöksprogrammet har i budgeterna för åren 2001 och 2002 reserverats anslag om sammanlagt cirka 5 miljoner euro, vilka anslag kan användas ännu under åren 2003 och 2004. Man strävar till att primärt utföra det extra arbete försöksprogrammet innebär såsom tjänsteåligganden förutom några utomstående anställda. För Estland uppgörs inget särskilt program, utan verksamheten i Estland utgör en del av Finlands hela program för Kyotomekanismerna.

Överenskommelsen har inga direkta miljökonsekvenser då den inte innehåller utsläppsreduceringsförpliktelser, utan är en del av verkställigheten av Kyoto-protokollet. Med överenskommelsen försöker man på ett kostnadseffektivt sätt minska växthusgasutsläpp som förändrar klimatet. Finland kan räkna sig till godo de koldioxidminskningar som erhålls genom i Estland finansierade gemensamma projekt. Fastän överenskommelsen

endast ger en ram för senare projektverksamhet verkar den dock indirekt också konkret på minskningen av växthusgasutsläpp.

5. Beredningen av ärendet

I februari år 1999 undertecknades en samarbetsmemorial (Memorandum of Understanding) mellan Republiken Finlands miljöministerium och Republiken Estlands miljöministerium, där man kom överens om samarbete i fråga om gemensamt genomförda projekt för att minska utsläppen av växthusgaser i enlighet med klimatkonventionen och Kyotoprotokollet. Egentliga förhandlingar för ett bindande avtal regeringarna emellan inleddes år 2001. Förhandlingarna slutfördes i maj 2002.

Överenskommelsen undertecknades vid miljöministrarnas möte i Tallinn den 17 december 2002. Utrikesministeriet bad före undertecknandet om utlåtanden av justitieministeriet, finansministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, handels- och industriministeriet, miljöministeriet samt Finlands miljöcentral. I utlåtandena förordas en snabb ratificering.

Regeringens proposition är uppgjord vid utrikesministeriet. Utlåtanden över propositionsutkastet har inbegärts av justitieministeriet, finansministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, handels- och industriministeriet, miljöministeriet samt Finlands miljöcentral. De synpunkter som framförts i dessa utlåtanden har beaktats vid formuleringen av den slutliga propositionen.

DETALJMOTIVERING

1. **Överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Republiken Estlands regering om gemensamt genomförd reducering av utsläpp av växthusgaser**

Inledning. I överenskommelsens inledning hänvisas till centrala internationella handlingar, till vilka avtalsparterna förbundit sig. Dessa är överenskommelsen med Estland om samarbete på miljövårdens område (FördrS 22/1992), samarbetsprotokollet mellan Estlands och Finlands miljöministerium av år 1999 och Förenta Nationernas ramavtal om klimatförändringar (FördrS 61/1994) och dess Kyotoprotokoll.

Artikel 1. I artikel 1 i överenskommelsen definieras de viktigaste termerna för tillämpningen av överenskommelsen. Tilldelad utsläppsmängd avser den mängd växthusgaser räknat enligt Kyotoprotokollet, som värdlandet kan frigöra i atmosfären under den första åtagandeperioden från år 2008 till år 2012 som gäller kvantitativa utsläppsbegränsningar och utsläppsminskningar enligt protokollet. Med tilldelad utsläppsmängdenhet avses den enhet som i enlighet med Kyotoprotokollet inräknas i värdlandets nationella register och motsvarar ett ton koldioxid. Med baslinje avses den i projektavtalets fastställelserapport beskrivna situationen som skulle ha uppstått utan verkställigheten av projektet, speciellt i fråga om växthusgaser. Utsläppsminskning avser den minskning av växthusgasutsläpp under projektet som överstiger baslinjen. Med utsläppsminskningens enhet avses den enhet som inräknas i värdlandets nationella register på basen av utsläppsminskningen och motsvarar ett ton koldioxid. Växthusgaser avser de sex gaser som upptagits i bilaga A i Kyotoprotokollet, nämligen koldioxid (CO₂), metan (CH₄), dikväveoxid (N₂O), fluorkolväten (HFC), perfluorkolväten (PFC) och svavelhexafluor (SF₆). Med värdland avses den stat där projektet genomförs och som

överlåter de tilldelade utsläppsmängdenheter och/eller utsläppsminskningens enheter. Oberoende part avser en part som köparlandet och värdlandet gemensamt utsett, såsom exempelvis miljöaudititionsföretag, som är oberoende och opartisk i förhållande till köpar- och värdlandet och även övriga projektparter. Projektavtal avser det avtal som uppgjorts av i artikel 3 avsedda nationella myndigheter. Köparland avser den stat, som investerar i projektet och förvärvar tilldelade utsläppsmängdenheter och/eller utsläppsminskningens enheter. Fastställande avser den värdering en oberoende part gör av projektplanen, baslinjen medräknad. Verifiering avser den procedur där en oberoende tredje part eller värdlandet fastställer den utsläppsminskningens enhet projektet åstadkommit.

Artikel 2. Enligt första stycket i artikeln överenskommer avtalsparterna om att i samverkan gemensamt genomföra projekt för att minska växthusgasutsläpp och överlåta och förvärva utsläppsminskningens enheter och tilldelade utsläppsmängdenheter på det sätt som anges i klimatkonventionen och Kyotoprotokollet samt härtill anslutna särskilda bestämmelser, riktlinjer och förfaranden. Enligt andra stycket i artikeln stipuleras om allmänna villkor och förfaringssätt genom denna överenskommelse. Överenskommelsen tillämpas också på enskilda projekt som genomförs gemensamt. I ett projektavtal avtalas om villkor och förfaringssätt för varje enskilt projekt. Om bestämmelserna i överenskommelsen skiljer sig från bestämmelserna i projektavtalet gäller överenskommelsen.

Artikel 3. Enligt första stycket i artikeln utser båda avtalsparterna en eller flera nationella myndigheter för att verkställa överenskommelsen. Sådan myndighet bemyndigas att inom ramen för sin befogenhet, godkänna projekt för gemensamt genomförande, ingå projektavtal, avtala om särskilda villkor för förvärv, överlåtelse och försäljning av tilldelade utsläppsmängdenheter och/eller utsläppsminskningens enheter. Dessutom bemyn-

digas myndigheten att avtala om villkor för fastställande och om verifiering av utsläppsminskningens enheterna, att koordinera projekt-rapporteringen till klimatkonventionens sekretariat och att avtala om övriga ärenden i anslutning till verkställigheten av ett projekt för gemensamt genomförande. Enligt andra stycket i artikeln utbyter avtalsparterna kontaktuppgifter om de myndigheter som utsetts på diplomatisk väg.

Artikel 4. Enligt första stycket i artikeln överenskommer avtalsparterna om att i fullständig samverkan sinsemellan och med tredje part i projekt som genomförs gemensamt säkerställa, att utsläppsminskningarna verifieras och att överlåtelsen och överföringen av tilldelade utsläppsmängdenheter och/eller utsläppsminskningens enheter sker sakenligt i enlighet med Kyotoprotokollet och härtill anslutna särskilda bestämmelser, riktlinjer och förfaranden. Enligt andra stycket i artikeln samtycker värdlandet till att erbjuda goda tjänster och vidta ändamålsenliga åtgärder för att möjliggöra utvecklandet, finansieringen, grundandet, verksamheten, försäkringen och underhållet av de projekt som genomförs gemensamt med iakttagande av omsorgsfullhet, snabbhet och effektivitet för att uppnå möjligast stor utsläppsminskningens mängd. Värdlandet samtycker också till att ge oberoende tredje part och köparlandets befullmäktigade representant tillträde till platser som ansluter sig till projektet och tillgång till uppgifter som är relevanta för överenskommelsen. Enligt stycke 3 i artikeln garanterar avtalsparterna att de från och med kraftträdandet av överenskommelsen iakttar sina förpliktelser sådana de är enligt klimatkonventionen, Kyotoprotokollet och härtill anslutna särskilda bestämmelser, riktlinjer och förfaranden och att inga hinder föreligger för att i enlighet med Kyotoprotokollet samt härtill anslutna bestämmelser överlåta eller förvärva utsläppsminskningar som förutsätts av ett projektavtal.

Artikel 5. Enligt artikeln svarar inte köparlandet för skada som förorsakas tredje part av projekt, som genomförs gemensamt.

Artikel 6. Enligt första stycket i artikeln fastställs villkoren för försäljning, förvärv och överlåtelse av tilldelade utsläppsmängdenheter och/eller utsläppsminskningens enheter

i projektavtalet. Enligt stycke 2 i artikeln överförs alla enligt projektavtalet förvärvade, överlåtna och sålda tilldelade utsläppsmängdenheter och/eller utsläppsminskningens enheter till köparlandet i enlighet med klimatkonventionen och Kyotoprotokollet samt härtill anslutna särskilda bestämmelser, riktlinjer och förfaranden. Enligt stycke 3 i artikeln debiterar värdlandet sin tilldelade utsläppsmängd såsom summan av förvärvade, överlåtna och sålda tilldelade utsläppsmängdenheter och/eller utsläppsminskningens enheter. Värdlandet underrättar på sätt som köparlandet godkänt klimatkonventionens sekretariat om ett projektavtal och sin avsikt att debitera sin tillåtna utsläppsmängd.

Artikel 7. Enligt första stycket i artikeln verifieras de minskningar av växthusgaser som projektet medfört i enlighet med klimatkonventionen och Kyotoprotokollet samt härtill anslutna särskilda bestämmelser, riktlinjer och förfaranden. Enligt stycke 2 i artikeln har köparlandet, fastän klimatkonventionen, Kyotoprotokollet och härtill anslutna särskilda bestämmelser, riktlinjer och förfaranden inte skulle förutsätta det, rätt att i samverkan med värdlandet avtala med oberoende tredje part om verifiering av de utsläppsminskningar projektet medfört. Enligt stycke 3 i artikeln sker verifieringen i enlighet med projektavtalet vid av köpar- och värdlandet avtalade tidpunkter.

Artikel 8. Enligt artikeln informerar de utsedda myndigheterna varandra om händelser och situationer som kan inverka på de gemensamt genomförda projekten. De säkerställer också att alla berörda myndigheter och organisationer informeras om överenskommelsen, projektavtalen och gemensamt genomförda projekt.

Artikel 9. Artikeln innehåller bestämmelser om översyn. Avtalsparterna ser regelbundet över överenskommelsens bestämmelser. Den första översynen påbörjas senast ett år efter utgången av första åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet.

Artikel 10. Enligt artikeln kan överenskommelsen ändras genom skriftligt avtal parterna emellan. En ändring träder i kraft trettio dagar efter den dag då avtalsparterna underrättat varandra om att deras konstitutionella förutsättningar för ikraftträdandet uppfyllts.

Artikel 11. Enligt första stycket i artikeln skall tvister om tolkning och tillämpning av överenskommelsen lösas på diplomatisk väg. Enligt stycke 2 i artikeln bringas en tvist, som inte lösts genom förhandlingar, på någondera partens begäran till skiljemannaförfarande i enlighet med den permanenta skiljedomstolens fakultativa regler för skiljemannaförfarande för tvister mellan två stater, sådana reglerna gäller då denna överenskommelse träder i kraft.

Artikel 12. Enligt artikeln träder överenskommelsen i kraft trettio dagar efter den dag då avtalsparterna underrättat varandra om, att deras konstitutionella förutsättningar för överenskommelsens ikraftträdande uppfyllts.

Artikel 13. Enligt första stycket i artikeln kan endera avtalsparten säga upp överenskommelsen genom skriftligt meddelande på diplomatisk väg. Uppsägningen träder i kraft sex månader efter den dag då den andra parten erhållit meddelandet eller vid i meddelandet nämnd senare tidpunkt. Enligt stycke 2 i artikeln inverkar inte uppsägningen på sådant gemensamt projekt eller avtalat förvärv, avtalad överlåtelse eller försäljning av utsläppsminskningensheter, varom överenskommits innan uppsägningen trätt i kraft. Enligt stycke 3 i artikeln har vederbörligen bemyndigade ombud undertecknat överenskommelsen till bekräftelse härav. Enligt stycke 4 i artikeln har överenskommelsen upprättats i Tallinn den 17 december 2002 i två originalexemplar på finska, estniska och engelska, vilka alla texter har samma giltighet. Avviker tolkningarna från varandra är den engelska texten avgörande.

2. Motivering av lagförslaget

Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Estland om gemensamt genomförd reducereing av utsläpp av växthusgaser

1 §. De bestämmelser i överenskommelsen mellan republiken Finlands regering och republiken Estlands regering om gemensamt genomförd reducereing av utsläpp av växthusgaser som hör till området för lagstift-

ningen gäller som lag sådana som Finland förbundit sig till dem.

2 §. Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom statsrådets förordning.

3 §. Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom republikens presidents förordning. Avsikten är att lagen träder i kraft samtidigt som överenskommelsen.

3. Ikraftträdande

Överenskommelsen träder i kraft trettio dagar efter den dag då avtalsparterna underrättat varandra om att deras konstitutionella förutsättningar för överenskommelsens ikraftträdande uppfyllts. Avsikten är att lagen träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom republikens presidents förordning samtidigt som överenskommelsen träder i kraft.

4. Behovet av riksdagens godkännande och behandlingsordning

Enligt 94 § 1 mom. grundlagen godkänner riksdagen sådana fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen eller annars har avsevärd betydelse, eller som enligt grundlagen av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande. Bestämmelser som av annan anledning kräver riksdagens godkännande är bland annat förpliktelser som har bindande verkningar för riksdagens budgetbefogenheter (till exempel GrUU 45/2000 rd). Sådana förpliktelser har i praktiken ansetts vara närmast bestämmelser som medför direkta utgifter för staten.

Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis anses en bestämmelse höra till området för lagstiftningen om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen skall regleras i lag eller om det finns lagbestämmelser om den sak som bestämmelsen gäller eller om det enligt rådande uppfattning i Finland skall lagstiftas om saken. En bestämmelse i en internationell förpliktelse hör enligt dessa kriterier till området för lagstift-

ning oavsett om bestämmelsen strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11 och 12/2000 rd).

Artikel 1 i överenskommelsen innehåller för överenskommelsens tillämpning relevanta definitioner. En dylik bestämmelse, som indirekt verkar på tolkningen och tillämpningen av materiella avtalsbestämmelser som hör till området för lagstiftningen, hör själv till området för lagstiftningen (GrUU 6/2001 rd).

Enligt artikel 3 i överenskommelsen utser avtalsparterna en eller flera nationella myndigheter för verkställigheten av överenskommelsen. Denna myndighet eller dessa myndigheter bemyndigas att godkänna projekt för gemensamt genomförande, ingå projektavtal, avtala om särskilda villkor för förvärv, överlåtelse och försäljning av tilldelade utsläppsmängder och/eller utsläppsminskningensenheter, avtala om villkor för fastställande, avtala om verifiering av utsläppsminskningensenheter, koordinera projektrapporteringen till klimatkonventionens sekretariat och avtala om övriga ärenden i anslutning till verkställigheten av projekt. Enligt motiveringarna till grundlagen och grundlagsutskottets praxis kan befogenheten att ingå förpliktelser genom lag begränsat överföras på andra myndigheter. Bestämmelser om överföring av befogenhet kan även ingå i fördrag, varvid delegeringen vanligen genomförs genom en blankettlag om sättande i kraft av överenskommelsen. En förutsättning för delegering är då att bemyndigande att ingå avtal inte gäller ärende som hör till riksdagens kompetens, inte heller ärende som inverkar på karaktären eller målen för den huvudförpliktelse som ligger bakom delegeringen. Bemyndigande för myndighet att fatta beslut kan således närmast gälla tekniska justeringar och kompletteringar av huvudförpliktelsen eller närmare arrangemang för myndighetssamverkan. Rätten att ingå avtal enligt artikel 3 i överenskommelsen har begränsats till närmare arrangemang för myndigheternas samverkan inom ramen för befogenheten. Artikel 3 i överenskommelsen innehåller en delegeringsbestämmelse, som inskränker sig till förverkligandet av överenskommelsen. Avsikten är att Finland till i artikel 3 i överenskommelsen avsedd myndighet ut-

ser ett ministerium eller ministerier, till vilkens eller vilkas verksamhetsområde ärendet enligt lagen om statsrådet (175/2003) och instruktionen för statsrådet (262/2003) hör. Dessutom tillämpas statsrådets den 30 januari 2003 godkända principbeslut om ordnandet av klimatpolitikens myndighetsåtgärder inom statsförvaltningen. Avsikten är att av Finland utsedd myndighet eller utsedda myndigheter anges enligt vedertagen praxis i överenskommelsens ikraftträdandeförordning. Bestämmelserna i artikel 3 i överenskommelsen hör till området för lagstiftning, men enligt grundlagsutskottets utlåtandep Praxis står en sådan begränsad delegering inte i strid med grundlagens stadgande om suveränitet. Avtal som ingåtts på basen av denna delegeringsbestämmelse behandlas i Finland såsom fördrag, på vilka tillämpas stadgandena om ikraftsättande och publicering av fördrag.

Enligt artikel 4 stycke 2 samtycker värdlandet till att ge oberoende tredje part och köparlandets representant tillträde till platser som ansluter sig till projektet och tillgång till för överenskommelsens relevanta uppgifter. Området för de uppgifter som enligt artikel 4 stycke 2 skall överlåtas har inte begränsats. Vid tolkningen av bestämmelsen bör dock beaktas sjunde partskonferensens rekommendation till verkställighetsregler för artikel 6 (gemensamt genomförande) i Kyotoprotokollet, enligt vilken överlåtelse av uppgift rörande ägande (proprietary) eller konfidentiella uppgifter förutsätter skriftligt medgivande av uppgiftslämnaren, såvida annat inte stadgas i värdlandets nationella lagstiftning. Uppgifter som rör utsläppstillväxt, projektets baslinje eller miljökonsekvenser kan dock inte enligt rekommendationen till verkställighetsregler utgöra uppgifter som kan förklaras konfidentiella.

I alla projekt för gemensamt genomförande som är i sikte är Finland köparland. Bestämmelserna i artikel 4 stycke 2 rör inte i dessa fall faktorer, som skulle höra till Finlands rättstillämpning. Eftersom överenskommelsen dock i princip kunde tillämpas med Finland som värdland, bör förhållandet mellan bestämmelserna i artikel 4 och finsk lagstiftning beaktas också ur detta perspektiv. I sådant fall skulle bestämmelserna i artikel 4 om tillträde till platser för projektet gälla plats i

Finland och på motsvarande sätt tillgång i Finland till uppgifter hos myndighet eller projektförverkligare.

Enligt 12 § 2 mom. grundlagen är handlingar och upptagningar som innehas av myndigheterna offentliga, om inte offentligheten av tvingande skäl särskilt har begränsats genom lag. Var och en har rätt att ta del av offentliga handlingar och upptagningar. Offentligheten ingår också i 1 § lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Uppgifter som är relevanta för överenskommelsen kan också vara sekretessbelagda. Om sekretessbelagda myndighetshandlingar (i myndighetens innehav) stadgas i 24 § lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Enligt lagens 1 mom. punkt 2 är sekretessbelagda handlingar bland annat handlingar som gäller förhållandet mellan finska staten, finska medborgare, personer som vistas i Finland eller sammanslutningar som är verksamma i Finland och myndigheter, personer eller sammanslutningar i en främmande stat, om utlämnandet av uppgifter ur dem skulle medföra skada eller olägenhet för Finlands internationella förhållanden eller förutsättningar att delta i det internationella samarbetet. Enligt 1 mom. punkt 20 i samma paragraf är sekretessbelagda handlingar sådana handlingar som innehåller uppgifter om en privat affärs- eller yrkeshemlighet samt sådana handlingar som innehåller uppgifter om någon annan motsvarande omständighet som har samband med privat näringsverksamhet, om utlämnandet av uppgiften ur en sådan handling skulle medföra ekonomisk skada för näringsidkaren. Beträffande rätten att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till utländska myndigheter och internationella organ stadgas särskilt i 30 § lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Enligt paragrafen kan en myndighet lämna ut uppgifter ur en sekretessbelagd handling till en utländsk myndighet eller ett internationellt organ, om samarbetet mellan den utländska och den finska myndigheten regleras i en för Finland bindande internationell överenskommelse och om uppgifter ur handlingen enligt denna lag kan lämnas ut till den finska myndigheten som bedriver samarbetet. Stadgandena i finsk lagstiftning om handlingars offentlighet och sekretessbeläggning står inte

i strid med artikel 4 stycke 2. Eftersom fråga är om ett ärende, om vilket i Finland stadgas genom lag, hör bestämmelsen till området för lagstiftningen.

Artikel 4 stycke 2 omfattar också rätt för oberoende tredje part och köparlandets representant att få tillträde till platser i anslutning till projektet. Bestämmelsen gäller förhållanden, om vilka i Finland borde stiftas genom lag, och hör således också till området för lagstiftningen. Platser i anslutning till projektet skulle typiskt vara företags utrymmen i projektets värdland. Rätten till tillträde till platser i anslutning till projektet skulle gälla endast en begränsad målgrupp, med vilken särskilt överenskommit om projektets förverkligande. De bestämmelser i verkställighetsrekommendationen för artikel 6 i Kyoto-protokollet som tryggar affärshemligheter eller andra konfidentiella uppgifter begränsar också tillträde till sådana platser i anslutning till projektet där dylika uppgifter skulle uppdagas. Med beaktande av att granskningsrätten endast skulle kunna gälla sådana som frivilligt deltar i de gemensamt genomförda projekten och att man inte med tillträdet avsett att ingripa i sekretessen för affärshemligheter eller andra uppgifter, som annars bör anses konfidentiella, verkar bestämmelsen endast i ringa mån på statens suveränitet och står således inte i strid med grundlagens stadganden om suveränitet.

Enligt artikel 5 svarar köparlandet inte för skada som av projektet för gemensamt genomförande förorsakas tredje part. Om offentliga samfunds ansvar stadgas i Finland i 3 kapitlet skadeståndslagen (412/1974). Artikel 5 i överenskommelsen begränsar Finlands skadeståndsansvar då Finland är köparland. Överenskommelsens ordalydelse gör det även möjligt för Finland att vara värdland. Då skulle artikel 5 begränsa skadeståndsrätten för tredje part inom Finlands rättsområde gentemot köparlandet. Bestämmelserna i artikel 5 i överenskommelsen gäller saker, som i Finland regleras genom lag, och bestämmelserna förutsätter riksdagens godkännande.

I artikel 11 i överenskommelsen bestäms om skiljemannaförfarande som är bindande för avtalsparterna. Genom skiljemannaförfarande kan på ett för Finland bindande sätt

fastställas hur en viss, till området för lagstiftningen hörande bestämmelse skall tolkas. En sådan rättsligt bindande tolkning kan anses i viss mån beröra statens suveränitet och höra till området för lagstiftningen, fastän den inte såsom en naturlig del av internationellt samarbetsenligt grundlagsutskottets utlåtandepraxis står i strid med det moderna suveränitetsbegreppet.

I enlighet med ovan sagda innehåller överenskommelsen inte bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. grundlagen. Regeringen anser därför att överenskommelsen kan godkännas med enkel majoritet och lagförslaget om ikraftsättande av överenskommelsen kan antas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § grundlagen föreslås:

att Riksdagen godkänner den i Tallinn den 17 december 2002 ingångna överenskommelsen mellan republiken Finlands regering och republiken Estlands regering om gemensamt genomförd reducering av utsläpp av växthusgaser.

Eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Estland om gemensamt genomförd reducereing av utsläpp av växthusgaser

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Tallinn den 17 december 2002 ingångna överenskommelsen mellan republiken Finlands regering och republiken Estlands regering om gemensamt genomförd reducereing av utsläpp av växthusgaser gäller som lag sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom statsrådets förordning.

3 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom republikens presidents förordning.

Helsingfors den 8 augusti 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

(Översättning)

OVERENSKOMMELSE

MELLAN REPUBLIKEN FINLANDS REGERING OCH REPUBLIKEN ESTLANDS REGERING OM GEMENSAMT GENOMFÖRD REDUCERING AV UTSLÄPP AV VÄXTHUSGASER

Republiken Finlands regering ("Finland") och Republiken Estlands regering ("Estland"), nedan "avtalsparter", som

erinrar om den i Helsingfors den 7 november 1991 undertecknade överenskommelsen mellan Finland och Estland om samarbete inom miljövårdens område,

beaktar den i Tallinn den 2 juli 1993 undertecknade överenskommelsen mellan Finland och Estland om samarbete inom klimatskyddet, och speciellt dess artikel 5 punkt 3,

även beaktar att den 12 februari 1999 undertecknades mellan Republiken Finlands miljöministerium och Republiken Estlands miljöministerium ett samarbetsprotokoll, där länderna avtalade om samarbete med gemensamma projekt för reduktion av utsläppen av växthusgaser i enlighet med Förenta Nationernas ramkonvention om klimatförändringar, nedan "klimatkonventionen", och dess Kyotoprotokoll,

konstaterar att båda avtalsparterna har ratificerat klimatkonventionen,

är medvetna om att båda avtalsparter ratificerat det till Förenta Nationernas ramkonvention om klimatförändringar anslutna Kyotoprotokollet, medan "Kyotoprotokollet",

konstaterar att avtalsparterna i enlighet med artikel 4 stycke 2 punkt a i klimatkon-

AGREEMENT

ON JOINT IMPLEMENTATION OF EMISSION REDUCTIONS OF GREENHOUSE GASES BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ESTONIA

The Government of the Republic of Finland, ("Finland") and the Government of the Republic of Estonia, ("Estonia"), hereinafter the Parties,

Recalling the Agreement between Finland and Estonia on Environmental Cooperation, signed in Helsinki on 7 November 1991,

Taking into account the Agreement between Finland and Estonia on Cooperation on Air Pollution Control, signed in Tallinn on 2 July 1993, in particular Article 5, paragraph 3 thereof,

Taking also into account that a Memorandum of Understanding between the Ministry of the Environment of the Republic of Finland and the Ministry of the Environment of the Republic of Estonia was signed on 12 February 1999, whereby the countries agreed to co-operate on projects implemented jointly with a view to reducing greenhouse gas emissions in a manner consistent with the United Nations Framework Convention on Climate Change, hereinafter the Convention on Climate Change and its Kyoto Protocol,

Noting that both Parties have ratified the United Nations Framework Convention on Climate Change,

Recognizing that both Parties have ratified the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change, hereinafter the Kyoto Protocol,

Noting that in accordance with Article 4, paragraph 2 (a) of the Convention on Cli-

ventionen kan verkställa nationella program och verka för lindring av klimatförändringar i samråd med övriga avtalsparter,

beaktar artikel 6 stycke 1 i Kyotoprotokollet, där bland annat konstateras att varje i bilaga I nämnd part kan för att uppfylla sina åtaganden enligt artikel 3 överlåta till eller förvärva från annan part utsläppsminskningenheter som härrör från projekt som syftar till att minska antropogena utsläpp från källor eller öka antropogena upptag från någon sektor av ekonomin,

även beaktar artikel 17 i Kyotoprotokollet, enligt vilken parter upptagna i bilaga B får delta i utsläppshandeln för att fullgöra sina åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet,

har avtalat om följande:

Artikel 1

Definitioner

I denna överenskommelse avses med:

1. "Tilldelad utsläppsmängd" den mängd växthusgaser räknat enligt Kyotoprotokollet, som värdlandet kan frigöra i atmosfären med beaktande av kvantifiering och reduktion av utsläpp under den första åtagandeperioden från år 2008 till år 2012.

2. "Tilldelad utsläppsmängdenhet" den enhet som inräknas i värdlandets nationella register i enlighet med Kyotoprotokollet och motsvarar ett ton koldioxid.

3. "Baslinje" den i projektavtalets fastställelserapport avsedda situationen som skulle ha uppstått utan verkställigheten av projektet, speciellt i fråga om växthusgaser.

4. "Utsläppsminskning" den minskning av växthusgasutsläpp under projektet som överstiger baslinjen.

mate Change Parties may implement national policies and measures on the mitigation of climate change jointly with other Parties,

Having regard to Article 6, paragraph 1 of the Kyoto Protocol, which, inter alia, states that for the purpose of meeting its commitments under Article 3 of the Protocol any party included in Annex I may transfer to, or acquire from, any other such party emission reduction units resulting from projects aimed at reducing anthropogenic emissions by sources or enhancing anthropogenic removals by sinks of greenhouse gases in any sector of the economy,

Having also regard to Article 17 of the Kyoto Protocol according to which parties included in the Annex B to the Protocol may participate in emissions trading for the purposes of fulfilling their commitments under Article 3 of the Kyoto Protocol,

Have agreed as follows:

Article 1

Definitions

For the purposes of the present Agreement:

1. "Assigned Amount" means the quantity of greenhouse gases that the host country can release, calculated pursuant to the Kyoto Protocol, during the first quantified emission limitation and reduction commitment period of that Protocol from 2008 to 2012;

2. "Assigned Amount Unit" means a unit issued in the national registry of the Host Country pursuant to the Kyoto Protocol and is equal to one metric tonne of carbon dioxide equivalent;

3. "Baseline" means the situation as described in validation report of a project agreement, that would have occurred without the implementation of a project, in particular with respect to greenhouse gas emissions;

4. "Emission Reduction" means reduction in emissions of greenhouse gases generated by a project during its lifetime in excess of the applicable baseline.

5. "Utsläppsminskningseenhet" den enhet som inräknas i värdlandets nationella register på basen av utsläppsminskningen och motsvarar ett ton koldioxid.

6. "Växthusgaser" de sex gaser som upptagits i bilaga A i Kyotoprotokollet, nämligen koldioxid (CO₂), metan (CH₄), dikväveoxid (N₂O), fluorkolväten (HFC), perfluorkolväten (PFC) och svavelhexafluor (SF₆).

7. "Värdland" staten där projektet genomförs och som överlåter de tilldelade utsläppsmängdenheter och/eller utsläppsminskningar projektet åstadkommit.

8. "Oberoende part" part som köparlandet och värdlandet gemensamt utsett, som exempelvis miljöauditörsföretag, som är oberoende och opartisk i förhållande till köpar- och värdland och även övriga projektparter.

9. "Projektavtal" avtal, som uppgjorts av i artikel 3 utsedda myndigheter.

10. "Köparland" stat, som investerar i projektet och förvärvar tilldelade utsläppsmängdenheter och/eller utsläppsminskningseenheter.

11. "Fastställande" den värdering oberoende tredje part gör av projektplanen, baslinjen medräknad.

12. "Verifiering" proceduren där oberoende tredje part eller värdlandet fastställer den utsläppsminskningens mängd projektet åstadkommit.

Artikel 2

Målsättning

Avtalsparterna överenskommer om, att i samverkan gemensamt genomföra projekt för att minska växthusgasutsläppen och överlåta och förvärva utsläppsminskningseenheter och tilldelade utsläppsmängdenheter på sätt som anges i klimatkonventionen och Kyotoprotokollet samt i härtill anslutna särskilda bestämmelser, riktlinjer och förfaranden.

5. "Emission Reduction Unit" means a unit issued in the national registry of the Host Country based on the emission reduction and is equal to one metric tonne of carbon dioxide equivalent;

6. "Greenhouse Gases" means the six gases listed in Annex A to the Kyoto Protocol, which are carbon dioxide (CO₂), methane (CH₄), nitrous oxide (N₂O), hydrofluorocarbons (HFCs), perfluorocarbons (PFCs), and sulphur hexafluoride (SF₆);

7. "Host Country" means the country in which the project takes place and which transfers assigned amount units and/or emission reduction units generated by the project;

8. "Independent Entity" means an entity appointed by the Purchasing Country in the consultation with the Host Country, such as an environmental auditing company, which is independent and impartial from the Purchasing Country, the Host Country and the project entities;

9. "Project Agreement" means an agreement concluded by the national authorities designated pursuant to Article 3 of this Agreement;

10. "Purchasing Country" means the country investing in the project and acquiring assigned amount units and/or emission reduction units;

11. "Validation" means the determination by an independent entity of the project design, including its baseline; and

12. "Verification" means a procedure whereby the amount of emission reductions generated by a project is confirmed by an independent entity or the Host Country.

Article 2

Objective

The Parties agree to cooperate by jointly implementing projects with a view to reducing greenhouse gas emissions and by transferring and acquiring emission reduction units and/or assigned amount units in a manner consistent with the Convention on Climate Change and the Kyoto Protocol and relevant decisions, modalities, guidelines and procedures thereunder.

Angående allmänna villkor och förfaringsätt för samarbetet stipuleras genom denna överenskommelse. Denna överenskommelse tillämpas även på enskilda projekt som genomförs gemensamt. Om särskilda villkor och förfaringsätt för varje enskilt projekt avtalas i projektavtalet. Skiljer sig bestämmelserna i denna överenskommelse från motsvarande i projektavtalet gäller denna överenskommelse.

Artikel 3

Utsedda myndigheter

Båda avtalsparter utser en eller flera nationella myndigheter för verkställigheten av denna överenskommelse. Denna myndighet bemyndigas, att inom ramen för sin befogenhet:

- a) godkänna projekt för gemensamt genomförande;
- b) ingå projektavtal;
- c) avtala om särskilda villkor för förvärv, överlåtelse och försäljning av tilldelade utsläppsmängdenheter och/eller utsläppsminskningenheter;
- d) avtala om villkor för fastställande;
- e) avtala om verifiering av utsläppsminskningenheter;
- f) koordinera projektrapporteringen till klimatkonventionens sekretariat; och
- g) avtala om övriga ärenden i anslutning till verkställigheten av sådana projekt.

Avtalsparterna utbyter information om myndigheten den utsett på diplomatisk väg.

Artikel 4

Avtalsparternas skyldigheter

Avtalsparterna överenskommer om att i fullständig samverkan sinsemellan och med tredje part i projekt som genomförs gemensamt säkerställa, att utsläppsminskningarna verifieras och att överlåtelsen och överföringen av tilldelade utsläppsmängdenheter och/eller utsläppsminskningenheter sker

The general terms and procedures for co-operation between the Parties are laid down in this Agreement. This Agreement shall apply also to individual projects implemented jointly. The specific terms and procedures in respect of each project shall be agreed upon in project agreements. Should there be any divergence between this Agreement and the project agreement, this Agreement shall prevail.

Article 3

Designated Authorities

Both Parties shall designate a national authority or national authorities for the implementation of this Agreement. The designated authorities shall be authorised, within the limits of their competence to:

- a) approve projects to be implemented jointly;
- b) conclude project agreements;
- c) agree on special terms and conditions for acquisitions, transfers and sales of assigned amount units and/or emission reduction units;
- d) agree on conditions for validation procedure;
- e) agree on verification of emission reductions;
- f) coordinate the reporting on projects to the Secretariat of the Convention on Climate Change; and
- g) agree on any other issue relating to the implementation of projects implemented jointly.

The Parties shall provide each other with the name and address of the designated authorities through diplomatic channels.

Article 4

Obligations of the Parties

Both Parties agree to fully co-operate with each other and any independent entity with regard to the projects implemented jointly to ensure proper verification of emission reductions and transfer and delivery of assigned amount units and/or emission reduction units in accordance with the

sakenligt i enlighet med Kyotoprotokollet samt härtill anslutna särskilda bestämmelser, riktlinjer och förfaranden.

Värdlandet samtycker till att erbjuda goda tjänster och vidta skäliga och ändamålsenliga åtgärder för att möjliggöra utvecklandet, finansieringen, grundandet, verksamheten, försäkringen och underhållet av de projekt som genomförs gemensamt med iakttagande av omsorgsfullhet, snabbhet och effektivitet för att uppnå möjligast stora utsläppsminskningensmängd. Värdlandet samtycker också till att ge oberoende tredje part och köparlandets befullmäktigade representant tillträde till platser som ansluter sig till projektet och tillgång till uppgifter som är relevanta för denna överenskommelse.

Avtalsparterna garanterar, att de från och med ikraftträdandet av denna överenskommelse iakttar sina förpliktelser enligt klimatkonventionen, Kyotoprotokollet samt härtill anslutna särskilda bestämmelser, riktlinjer och förfaranden och att hinder inte föreligger för att i enlighet med klimatkonventionen och Kyotoprotokollet och härtill anslutna bestämmelser överlåta eller förvärva utsläppsminskningar som förutsätts av projektavtalet.

Artikel 5

Skadeståndsansvar

Köparlandet svarar inte för skada som av projekten för gemensamt genomförande förorsakas tredje part.

Artikel 6

Försäljning, förvärv och överlåtelse av tilldelade utsläppsmängdenheter och/eller utsläppsminskningensenheter

Villkoren för försäljning, förvärv och överlåtelse av tilldelade utsläppsmängdenheter och/eller utsläppsminskningensenheter fastställs i projektavtalet.

Alla enligt projektavtalet förvärvade, överlåtna och sålda tilldelade utsläppsmängdenheter och/eller utsläppsminskningensenheter överförs till köparlandet i en

Kyoto Protocol and relevant decisions, modalities, guidelines and procedures thereunder.

The Host Country agrees to use its good offices and take such action as reasonable and appropriate to enable the development, financing, construction, operation, insurance and maintenance of the projects implemented jointly with due diligence, speed and efficiency so as to generate the maximum number of emission reductions. The Host Country also agrees to grant any independent entity and any authorised representative of the Purchasing Country access to the project sites and any relevant information for the purposes of this Agreement.

Both Parties represent and warrant that, as of the entry into force of this Agreement, they are in compliance with their relevant obligations under the Convention on Climate Change, the Kyoto Protocol and any decisions, modalities, guidelines and procedures thereunder and that they are not prevented, pursuant to the Kyoto Protocol and the relevant rules thereunder, from transferring or acquiring emission reduction units or assigned amount units required to be transferred under the project agreements.

Article 5

Liability

The Purchasing Country shall not bear the risk of damage to third parties caused by the projects implemented jointly.

Article 6

Acquisition, Transfer and Sale of Assigned Amount Units and/or Emission Reduction Units

Terms and conditions for the acquisition, transfer and sale of assigned amount units and/or emission reduction units shall be set forth in a project agreement.

All assigned amount units and/or emission reduction units acquired, transferred and sold according to the project agreement shall be delivered to the purchasing country

lighet med klimatkonventionen och Kyoto-protokollet samt härtill anslutna särskilda bestämmelser, riktlinjer och förfaranden.

Värdlandet debiterar sin tilldelade utsläppsmängd såsom summan av förvärvade, överlåtna och sålda tilldelade utsläppsmängdenheter och/eller utsläppsminskningsenheter. Värdlandet underrättar på sätt som köparlandet godkänt klimatkonventionens sekretariat om projektavtalet och sin avsikt att debitera sin tilldelade utsläppsmängd.

Artikel 7

Verifiering av utsläppsminskningar

De minskningar av växthusgaser projektet medfört verifieras i enlighet med klimatkonventionen och Kyotoprotokollet samt härtill anslutna särskilda bestämmelser, riktlinjer och förfaranden.

Köparlandet har, fastän klimatkonventionen och Kyotoprotokollet samt härtill anslutna särskilda bestämmelser, riktlinjer och förfaranden inte skulle förutsätta detta, rätt att i samverkan med värdlandet avtala med oberoende tredje part om verifiering av de utsläppsminskningar projektet medfört.

Verifieringen sker i enlighet med projektavtalet vid av köpar- och värdlandet avtalade tidpunkter.

Artikel 8

Information

De utsedda myndigheterna informerar varandra om händelser och situationer som kan inverka på de gemensamt genomförda projekten. De säkerställer även att alla berörda myndigheter och organisationer informeras om denna överenskommelse, projektavtalen och gemensamt genomförda projekt.

in a manner consistent with the convention on climate change, the Kyoto Protocol and relevant decisions, modalities, guidelines and procedures thereunder.

The Host Country shall debit its assigned amount in the amount of the total assigned amount units and/or emission reduction units acquired, transferred and sold. It shall notify the Secretariat of the Convention on Climate Change, in a manner satisfactory to the Purchasing Country, of a project agreement and of its intention to debit its assigned amount.

Article 7

Verification of Emission Reductions

The greenhouse gas emission reductions generated by a project shall be subject to verification in accordance with the Convention on Climate Change, the Kyoto Protocol and relevant decisions, modalities, guidelines and procedures thereunder.

Where verification by an independent entity is not required by the Convention on Climate Change, the Kyoto Protocol and relevant decisions, modalities, guidelines and procedures thereunder, the Purchasing Country has the right, in consultation with the Host Country, to contract an independent entity to verify the emission reductions generated by the project.

Verification shall be conducted in accordance with the project agreement at intervals to be determined by the Purchasing Country in consultation with the Host Country.

Article 8

Information

The designated authorities shall promptly inform each other of any event or situation which might affect the projects implemented jointly. They shall also ensure that all relevant authorities and organizations are informed of this Agreement, the project agreements and the projects implemented jointly.

Artikel 9

Översyn

Avtalsparterna omprövar regelbundet bestämmelserna i denna överenskommelse. Den första översynen påbörjas senast ett år efter utgången av första åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet.

Article 9

Review

The Parties shall periodically review the provisions set out in this Agreement. The first review shall commence no later than one year after the end of the first commitment period of the Kyoto Protocol.

Artikel 10

Ändringar

Denna överenskommelse kan ändras genom skriftligt avtal avtalsparterna emellan. En ändring träder i kraft trettio dagar efter den dag då avtalsparterna underrättat varandra om att deras konstitutionella förutsättningar för ikraftträdandet har uppfyllts.

Article 10

Amendments

This Agreement may be amended by a written agreement between the Parties. The amendment shall enter into force thirty days after the date when both Parties have notified each other that their respective constitutional requirements for the entry into force of the amendment have been complied with.

Artikel 11

Tvistlösning

Tvister angående tolkning och tillämpning av denna överenskommelse löses på diplomatisk väg.

En tvist som inte lösts genom förhandlingar kan på begäran av någondera parten underställas skiljemannaförfarande. Avtalsparterna överenskommer om att föra tvisten till ett slutligt och bindande skiljemannaförfarande i enlighet med den permanenta skiljedomstolens fakultativa regler för skiljemannaförfarande för tvister mellan två stater, sådana reglerna gäller då denna överenskommelse träder i kraft.

Article 11

Settlement of Disputes

Any dispute concerning interpretation or implementation of this Agreement shall be solved through diplomatic channels.

Any dispute which is not settled by negotiation shall, at the request of one Party, be submitted to arbitration. The Parties agree to submit the dispute to final and binding arbitration in accordance with the Permanent Court of Arbitration Optional Rules for Arbitrating Disputes between Two States, as in effect on the date of entry into force of this Agreement.

Artikel 12

Ikraftträdande

Denna överenskommelse träder i kraft trettio dagar efter den dag då avtalsparterna underrättat varandra om att deras konstitutionella förutsättningar för överenskommelsens ikraftträdande uppfyllts.

Article 12

Entry into Force

This Agreement shall enter into force thirty days after the date when both Parties have notified each other that their respective constitutional requirements for the entry into force of the Agreement have been complied with.

Artikel 13

Uppsägning

Endera avtalsparten kan säga upp denna överenskommelse genom skriftligt meddelande på diplomatisk väg. Uppsägningen träder i kraft sex månader efter den dag då den andra parten erhållit meddelandet, eller vid i meddelandet nämnd senare tidpunkt.

Uppsägningen inverkar inte på sådant gemensamt projekt eller avtalat förvärv, avtalad överlåtelse eller försäljning av utsläppsminskningenheter, varom överenskommit innan uppsägningen trätt i kraft.

Till bekräftelse härav har undertecknade vederbörligen bemyndigade ombud undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Tallinn den 17 december 2002 i två original exemplar på finska, estniska och engelska, vilka samtliga texter har samma giltighet. Avviker tolkningarna från varandra är den engelska texten avgörande.

För Republiken Finlands regering

För Republiken Estlands regering

Article 13

Denunciation

Either Party may denounce this Agreement by a written notice through diplomatic channels. The denunciation shall take effect upon expiry of six months from the date of receipt by the other party of the written notice, or at any later date specified in the notice.

The denunciation shall not have any effect on jointly implemented projects or agreed transfers, acquisitions and sales of emission reduction units initiated before the denunciation takes effect.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned representatives, being duly authorised thereto, have signed the present Agreement.

Done at Tallinn on 17 December 2002 in two originals in the Finnish, Estonian and English languages, all texts being authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of
the Republic of Finland

For the Government of
the Republic of Estonia